



Dina



Sher

Ze willen profvoetballer worden, uitvinder of traumachirurg. Fotograaf Ton Groot Haar interviewde kinderen over hun toekomstdromen. „Ik wil ze trots laten zijn. Dat ze voelen: ik doe er toe, want dat is ook zo.”

TEKST INES JONKER  
FOTO'S TON GROOT HAAR

## Trotse kinderen en hun dromen

**H**eechterp-Schieringen wordt wel een probleemwijk genoemd. Maar als je met de kinderen praat, dan merk je daar weinig van. Net zoals andere jongens en meisjes hebben ze behoefte aan een veilige plek om te wonen, aan vrienden en ze hebben hun dromen. En die dromen verschillen niets van dromen van kinderen uit Blitsaerd of Zuiderburen”, vertelt Ton Groot Haar. Via de Plataanschool kwam hij met de kinderen in contact.

Hij gaf de leerlingen van groep 7 en 8 afgelopen najaar een fotocursus en in groepjes gingen ze vervolgens de buurt in om wijkbewoners te fotograferen. Voor het dromenproject bezocht de fotograaf de kinderen thuis. „Omdat ze daar op hun gemak zijn.”

Om het vertrouwen te winnen, komt Groot Haar meerdere keren langs. „Vaak wel drie keer. Eerst om kennis te maken met de ouders, daarna om foto's te maken en de derde keer om de foto's te brengen en om ze te interviewen.” Alle deelnemers krijgen een fotoboekje met hun eigen portretten en de mooiste twee drukt Groot Haar af op groot formaat.

Yodit, een Eritrees meisje van 11 jaar, bekijkt geïnteresseerd de beelden van zichzelf die ze krijgt: ze poseerde in het trappenhuis van de flat, met haar vader en broertjes en alleen. Nu wil de fotograaf nog van alles van haar weten: wie is haar beste vriendin, wanneer is ze blij en wat wil ze later worden? De antwoorden zijn straks via een QR-code bij de portretten te beluisteren.

### TROTS

Groot Haar wil de kinderen trots laten zijn. „Dat ze voelen: ik doe ertoe. Want dat is ook zo. Het zijn vaak slimme kinderen, die heel wat in hun mars hebben. Door de situatie

waarin ze zitten, hebben ze soms een achterstand. Ik zie mijn fotoproject als een 'mini-booster' voor de rest van hun leven.”

Dat dit inderdaad zo werkt, blijkt even later tijdens een bezoekje aan de elfjarige Mohammed en zijn moeder. Trots laat hij zijn eerder gekregen fotoboekje zien. De jongen is vereeuwigd in een chique feestoutfit.

„Afgelopen zomer zouden we naar de bruiloft van mijn tante in Marokko. Die ging niet door vanwege corona maar ik had al wel een pak”, verklaart hij. De tiener is heel enthousiast over het fotoproject. „Eerst was ik gewoon een persoon, nu word ik gefotografeerd en geïnterviewd en kom ik misschien op een billboard. Misschien herkent iemand mij dan wel”, zegt Mohammed opgetogen.

Zijn droom is om profvoetballer te worden, plan B is traumachirurg. Dan moet je heel lang studeren, weet hij, maar niets is onmogelijk. „Ik ken een meisje dat hier op de basisschool zat en nu rechten studeert in Groningen. Je kan op alle niveaus eindigen, al begin je laag. Dan duurt het alleen wat langer. Ik ben door dit project wat zekerder geworden van mijn doel.”

### ZELFVERTROUWEN

Het is precies wat Groot Haar beoogt met zijn project. „Het geeft ze zelfvertrouwen. Ik denk dat het heel belangrijk is dat je als kind dit soort ervaringen opdoet.”

De Leeuwarder fotograaf heeft tien kinderen van groep 7/8 van de Plataanschool thuis op de foto gezet, de helft van de klas. Een aantal wil hij de komende tien jaar met de camera blijven volgen. „Ik ben heel benieuwd hoe hun leven er straks uit gaat zien. En of hun dromen daadwerkelijk uitkomen.”



Razan



Kiyo



Germ de Valk (links), hier met partner André Soolsma, deelde zijn verjaardagsfoto rond in de wijk.

Een verjaardag: voor de een het hoogtepunt van het jaar, voor de ander een dag als alle andere. Fotograaf Menno de Boer legde vast hoe bewoners van Heechterp hun geboortedag vieren.

TEKST INES JONKER  
FOTO MENNO DE BOER

## Er is er een jarig in Heechterp

**M**enno de Boer is een van de vier fotografen die het stadsdeel afgelopen maanden in beeld brachten in het kader van het fotoproject Welkom in Heechterp.

„Ik had heel veel ideeën, maar het moest wel dicht bij mezelf liggen. Ik heb er ook wel aan gedacht om 58-jarigen te portretteren, mensen met dezelfde leeftijd als ik. Vanuit de gedachte: ik heb het heel erg getroffen in mijn leven, dat geldt niet voor iedereen in Heechterp, maar we zijn allemaal op het zelfde moment begonnen”, vertelt de 58-jarige Gytsjeker, die van huis uit grafisch vormgever is.

Uiteindelijk besloot hij verjaardagen vast te leggen, daarbij fantaserend over exotische beelden van Turkse, Surinaamse en Marokkaanse feestjes. „Verjaardagen worden overal gevierd, het leek me een mooie manier om een dwarsdoorsnede van de wijk te maken.”

Zelf is hij niet zo van de verjaardagen, bekent hij. „Ik hou er absoluut niet van om in het middelpunt te staan, ik ben meer een beschouwer. De camera is een handige methode om iemand te ontmoeten, een inkijkje in iemands leven te krijgen.”

Via een pop-upstudio, waarmee het fotoproject vorig jaar augustus van start ging, kwam De Boer in contact met 25 wijkbewoners die mee wilden doen. Maar toen puntje bij paaltje kwam, haakten velen toch af.

„Dan belde ik om een afspraak te maken, en zeiden mensen ‘o ja, maar ik vier het eigenlijk niet’. Ook al gaf ik aan dat dat ook prima was voor de foto, ik snapte ergens wel dat ze niet zaten te wachten op een wildvreemde bezoeker,

een verjaardag is natuurlijk ook heel intiem. En natuurlijk was corona vaak een reden om de afspraak af te zeggen.”

De Boer wilde zich niet opdringen, dus na twee keer vragen liet hij het er bij. Hij verzoonde ook nog wat ‘listen’ om in contact te komen met wijkbewoners. Zo ging hij bomen in Heechterp fotograferen, in combinatie met de bebouwing, en maakte hij een kleine hondenserie. „Zo kwam ik in gesprek met mensen, een portret van je hond laten maken is natuurlijk heel veilig.”

Uiteindelijk bleven er acht Heechterpers over, van wie de meesten opgroeiden in de wijk. „Van de vier fotografen heb ik de meeste autochtone bewoners in de wijk gefotografeerd. Ik kwam er ook achter dat moslims hun verjaardag niet vieren.”

Het resultaat van zijn werk is een heel diverse reeks foto's; van Johan Zijlstra die vijftig wordt, maar dit vanwege corona niet kon vieren, en Hassan Kamara met wortels in Sierra Leone, die zijn elfde verjaardag viert met sinas en patat, tot Germ de Valk, een 53-jarige man die bij veel Heechterpers bekend is als verzamelaar van zwerfafval. De Liwwadder was zo trots op het resultaat dat hij de foto kopieerde en ronddeelde.

De Boer toont met de beelden dat een verjaardag voor sommigen inderdaad de leukste dag van het jaar is, maar dat dit zeker niet voor iedereen geldt. Onder het schijnbaar luchtige thema komt van alles voorbij: familie, relaties, rituelen, vrienden, saamhorigheid, eenzaamheid, armoede, geluk en niet te vergeten corona. „Elk bezoek was weer anders, maar de deelnemers waren heel gastvrij en open.”